वत्सातिहाईं त्विय में तथान्येषु च जन्तुषु। न वेद्रि किंमिदं लच्चेद्रत्मेतलाययाशु मे ॥ २४ ॥ ततः स शान्तिस्तत्सर्वमाचार्याय महाम्ने। अिंग नाभादिकं विप्रः समाचष्टे यथातयं॥ २५ ॥ तच्छुत्वा स परिष्यच्य स्नेश्वार्द्रनयनी गुरुः। शिष्याय प्रदरौ वेदान् साक्रोपाकान् महामुने ॥ २६ ॥ भौत्यो नाम मनुस्तस्य पुत्रो भूतेरजायत । तस्य मन्बन्तरे देवान्वधीन् भूपांश्व मे शृणु ॥ २७ ॥ भविष्यस्य भविष्यांस्तु गदतो मम विस्तरात्। देवेन्द्रो यश्व भविता तस्य विस्थातकर्माणः ॥ २८ ॥ चासुषास कनिष्ठास पविचा भ्राजिरास्तथा। धाराष्ट्रकाश्व इत्येते पन्न देवगणाः स्मृताः ॥ २८ ॥ शुचिरिन्द्रस्तदा तेषां चिद्रशानां भविष्यति । महाबली महावीर्थः सर्वे रिन्द्रगुणैर्युतः ॥ ३०॥ चजीभ्रवाजिबाहुय गुचिम्कोऽय माधवः। शुक्रोऽजितञ्च सप्तेते तदा सप्तर्घयः स्नृताः ॥३१॥ गुक्रमीरो ब्रथ्नस्य भरतोऽनुग्रहस्तया। स्त्रीमानी च प्रतीरख विष्णुः संक्रन्दनस्तया ॥ ३२ ॥ तेजस्वी सुबलखैव भौत्यस्वैते मनोः सुताः । चतुर्दश मयैतत्ते मन्बन्तरमुदाङ्गतं ॥ ३३ ॥ श्रुत्वा मन्बन्तराषीत्यं क्रमेख मुनिसत्तम । पुरवमाप्रोति मनुजस्तवा श्रीयाच सन्तति ॥ ३४ ॥